

Høringssvar fra Dansk Kiropraktor Forening til DSAM's kliniske vejledning: Patienten med lænderygsmærter (2026)

Dansk Kiropraktor Forening (DKF) takker for muligheden for at afgive høringssvar til Dansk Selskab for Almen Medicins *Klinisk vejledning for almen praksis: Patienten med lænderygsmærter*.

Vi ser vejledningen som et vigtigt bidrag til at understøtte en mere ensartet, evidensbaseret og sammenhængende indsats for patienter med lænderygsmærter i det nære sundhedsvæsen. Vejledningen afspejler det paradigmeskifte, der er sket på området, med en tydelig bio-psyko-social tilgang, fokus på funktionsevne og støtte til patientens egenhåndtering.

DKF bemærker positivt, at kiropraktorer indgår flere steder i vejledningen som en del af den samlede indsats i primærsektoren. Det bidrager til at understøtte det tværfaglige samarbejde, som er centralt for gode og sammenhængende patientforløb.

Styrket samarbejde i primærsektoren

DKF er enig i vejledningens fokus på samarbejde i primærsektoren og på, at patienter med lænderygsmærter i høj grad håndteres uden for sygehusvæsenet.

Kiropraktorer udgør i dag en væsentlig del af kapaciteten på bevægeapparatsområdet og er for mange patienter en direkte indgang til sundhedsvæsenet, da der ikke kræves henvisning fra egen læge for at få sygesikringstilskud til kiropraktorbehandling. Et tættere og mere systematisk samarbejde mellem almen praksis og kiropraktorpraksis kan derfor styrke sammenhængen i patientforløbene og mindske risikoen for fragmentering.

Vi ser en klar styrke i, at vejledningen allerede adresserer dette samarbejde, og vi deler ambitionen om, at patienter får den rette indsats på rette tidspunkt og på rette niveau i sundhedsvæsenet.

Vurderingsydelse bør indarbejdes

I denne overenskomstperiode er der vedtaget en rammeaftale, hvor almen praksis kan sende bevægeapparatspatienter til en enkeltstående vurdering hos kiropraktor, der bl.a. kan anvende sit billediagnostiske udstyr i vurderingen. Aftalen er tiltrådt i Region Syddanmark pr. 1. september 2025 og i Region Hovedstaden og Region Midtjylland som prøvehandling i 2026.

DKF opfordrer til, at den kiropraktiske vurderingsydelse indarbejdes i vejledningen, særligt i afsnit om henvisning, stratificering (side 28) og samarbejde i primærsektoren (side 34). Ydelsen giver almen praksis mulighed for at henvise til en målrettet faglig vurdering i kiropraktorpraksis, herunder med mulighed for anvendelse af billediagnostik. Det kan bidrage til hurtigere diagnostisk afklaring, mere præcis visitation til rette behandlingsniveau og understøttelse af sammenhængende patientforløb på tværs af faggrupper. Der er således tale om en konkret og allerede implementeret samarbejdsflade, som ligger i naturlig forlængelse af vejledningens intentioner.

Vi er opmærksomme på, at arbejdet med vejledningen er igangsat før implementeringen af denne ydelse, og det er derfor naturligt, at den ikke er omtalt i det foreliggende udkast.

Billeddiagnostik

DKF ønsker særligt at fremhæve afsnittet om billeddiagnostik (fra side 21), hvor kiropraktorer ikke er nævnt. Dette finder vi uhensigtsmæssigt, da kiropraktorer allerede i dag spiller en aktiv rolle i relation til billeddiagnostik i primærsektoren.

Kiropraktorer har kompetencer til både at rekvirere og tolke billeddiagnostiske undersøgelser, har selvstændig adgang til at henvise til MR og CT ved relevante indikationer og råder i mange tilfælde over egne billeddiagnostiske faciliteter (herunder røntgen) eller har etablerede samarbejder med billeddiagnostiske enheder. Der er således tale om en eksisterende og veletableret kapacitet, som bidrager til at sikre rettidig og kvalificeret diagnostik tæt på borgeren. Det betyder også, at patienter kan få foretaget deres undersøgelse i geografisk nærhed til deres bopæl og undgå de lange ventelister, der kan være på de regionale sygehuse.

DKF anbefaler derfor, at der i afsnittet om billeddiagnostik tydeliggøres, at kiropraktorer indgår som en del af den samlede diagnostiske kapacitet i primærsektoren, at de relevante kompetencer til både visitation og fortolkning er til stede i kiropraktorpraksis, og at billeddiagnostik i visse tilfælde kan foretages direkte i kiropraktisk regi eller via henvisning til relevante samarbejdspartnere.

En sådan præcisering vil give et mere retvisende billede af mulighederne i primærsektoren og understøtte vejledningens fokus på rationel og hensigtsmæssig anvendelse af billeddiagnostik.

Kommunikation og sammenhæng

DKF vil samtidig fremhæve betydningen af god kommunikation på tværs af faggrupper. Kiropraktorer er forpligtet til at kommunikere med egen læge, udrede og behandle patienter med lidelser i bevægeapparatet samt sikre relevant opfølgning og en faglig og forsvarlig indsats gennem blandt andet efteruddannelse.

Et styrket samarbejde, også i relation til vurderingsydelser og billeddiagnostik, forudsætter fortsat fokus på datadeling og digital understøttelse på tværs af praksissektoren.

Afsluttende bemærkninger

Samlet støtter DKF vejledningens ambition om en styrket indsats for patienter med lænderygsmærter i det nære sundhedsvæsen, med en tydeligere inddragelse af kiropraktisk specialistvurdering og kiropraktoreres rolle i billeddiagnostik. Sådan vil vejledningen i endnu højere grad afspejle den aktuelle organisering og kapacitet i primærsektoren samt understøtte det tværfaglige samarbejde til gavn for patienterne.

DKF står gerne til rådighed for videre dialog om, hvordan samarbejdet mellem almen praksis og kiropraktorpraksis kan styrkes yderligere.

Med venlig hilsen

Michael Christensen,
Formand for Dansk Kiropraktor Forening